

Daniel Kitabı — Yüz On Doqquzuncu

Tarixi nişanələrin peyğəmbərlik baxımından əhəmiyyəti: Son günləri Müqəddəs Kitabın simvolizmi vasitəsilə anlamaq

Jeff Pippenger

2024-03-06

Yüz qırx dörd min, Əhdin Elçisi tərəfindən təmizlənənlər kimi təsvir olunur, böyük izdiham isə şəhidliyin ağ libasları ilə təmsil olunur. Son günlərin iki müqəddəs dövründən birincisi, Əhdin Elçisi üçün yolu hazırlayan elçinin işini müəyyən edir, ikinci dövr isə İlyasın işini təmsil edir. Birinci dövr Laodikeyalı Adventizmin diriləri üzərində aparılan araşdırıcı mühakiməni, ikinci dövr isə müasir Romanın icraedici mühakiməsini təmsil edir.

Axır günlərdə şəhərlərdən qaçmaq üçün verilən “nişan” Laodikeya Adventizmi tərəfindən yanlış başa düşülmüşdür. Bacı Uayt bizə bildirir ki, miladdan sonra 66-cı ildən 70-ci ilə qədər Yerusəlimin məhv edilməsi, axır günlərdə Allahın xalqı üçün xəbərdarlıq nişanının bir nümunəsini təqdim edir.

“Vaxt uzaqda deyil ki, ilk şagirdlər kimi, biz də kimsəsiz və tənha yerlərdə sığınacaq axtarmağa məcbur olacağıq. Roma ordularının Yerusəlimi mühasirəyə alması Yəhudədəki məsihçilər üçün qaçış əlaməti olduğu kimi, xalqımızın papalıq şənbəsini məcburi edən fərmanla hakimiyyəti öz üzərinə götürməsi də bizim üçün bir xəbərdarlıq olacaq. O zaman böyük şəhərləri tərk etməyin, daha sonra isə kiçik şəhərləri də tərk edib dağlar arasında, təcrid olunmuş yerlərdə sakit məskənlərə çəkilməyin vaxtı gəlmiş olacaq.” Testimonies, 5-ci cild, 464.

Qaçmaq üçün əlamət olan Yerusəlimin mühasirəsi Cestiusun başladığı ilk mühasirə idi. Buna görə də Cestius müvəqqəti olaraq aradan qaldırılmış bir təhdidi təmsil edirdi; çünki o, mühasirəni qurduqdan sonra müəmmalı şəkildə geri çəkildi və tarixçilər onun bunu etməsinin məntiqini heç vaxt müəyyən edə bilməmişlər.

“Kestiusun rəhbərliyi altında olan romalılar şəhəri mühasirəyə aldıqdan sonra, dərhal hücum üçün hər şey əlverişli göründüyü halda, onlar gözlənilmədən mühasirəni tərk etdilər.” The Great Controversy, 31.

1880-ci və 1890-cı illərdə Nyu-Hempşirdən senator Henri V. Bler bazar gününü Milli İstirahət Günü elan etmək məqsədilə Konqresə bir sıra qanun layihələri təqdim etdi. Bu qanun layihələri adətən “Blerin Bazar Günü Qanun Layihələri” adlandırılırdı. Senator Bler bazar gününə istirahət və dini ayinlərin icrası günü kimi riayət olunmasının qəti tərəfdarı idi. O inanırdı ki, vahid bir istirahət günü Amerika cəmiyyətində müsbət mənəvi və ictimai təsirlər doğuracaqdır. Onun söyləri, xüsusilə dini qruplar tərəfindən müəyyən dəstək qazansa da, kilsə ilə dövlətin ayrılığına dair narahatlıqlar da daxil olmaqla, müxalifətlə də qarşılaşdı.

Bu, nəhayət bazar günü qanununu qəbul etdikdə əjdaha kimi danışmağa məhkum olan yer vəhşisinin tarixində bazar günü qanunvericiliyini qəbul etdirmək üçün ilk cəhd idi. Məhz 1888-ci il

Baş Konfrans iclasının xəbərcilərindən biri olan A. T. Jones Konqres salonlarına gedərək bu Blair qanun layihələri silsiləsinə qarşı belə bəlağətlə çıxış etmişdi. Bir neçə cəhddən sonra senator Blair Milli İstirahət Günü uğrunda təşəbbüsünün təkanını itirdi. Həmin tarixlə və Milli İstirahət Günü'nün (bazarın) doğurduğu nəticələrlə birbaşa əlaqədə, Ellen White-ın nəsihətinə dair tarixi qeydlər nəzərdən keçirilə bilər.

Bazar qanunu ilə bağlı onun xəbərdarlıqlarının nəzərdən keçirilməsində aşkar olan məqam ciddidir və Laodikeyaçı Adventizmdə geniş şəkildə yanlış başa düşülmüşdür. Şəhərlərdən kənarda olmağın zəruriliyi kontekstində, elə indicə istinad edilən parçada o yazırdı ki, “o zaman böyük şəhərləri tərk etməyin vaxtı olacaq; daha kiçik şəhərləri də tərk etməyə hazırlıq olaraq, dağlar arasındakı təcrid olunmuş yerlərdə, sakit evlərə köçmək üçün.” O, dəfələrlə öyrədirdi ki, Allahın xalqı kənd yerlərində yaşamalıdır, lakin 1888-ci ildən əvvəl kənddə yaşamaq mövzusunda verdiyi məsləhətlər, şəhərləri tərk etmək barədə onun göstərişini belə bir kontekstdə yerləşdirir ki, yaxın gələcəkdə Allahın xalqının şəhərləri tərk etməsi zəruri olacaqdır. 1888-ci ildən sonra isə kənddə yaşamaqla bağlı yazılı göstərişlərində o, bizim artıq şəhərlərdən kənarda olmalı olduğumuz barədə məsləhətdən heç vaxt yayınmadı.

Tarixdə meydana çıxmış Blair Milli İstirahət Günü qanun layihələri şəhərləri tərk etmək üçün “əlamət” idi; və həmin vəzifəni yerinə yetirmək üçün zəruri olan təkanı Blair layihələri itirsə də, tarixin qaranlığına çəkilsə də, qaçmaq üçün “əlamət” verilmişdi. Bu əlamət Cestiusun gətirdiyi birinci mühasirənin tarixi nişanəsində verilmişdi. Tezliklə gələcək bazar qanunu Titusun mühasirəsi ilə təmsil olunur və əgər bu mühasirə gəlib çatanda hər hansı Laodikeyalı Adventistlər hələ də şəhərlərdə olsalar, onlar pislərlə birlikdə həlak olacaqlar.

Axır günlərdə iki peyğəmbərlik dövrü vardır. Onlar tezliklə gələcək bazar qanunu ilə bir-birindən ayrılır. Birinci dövr Laodikeyaçı Adventizmdə yaşayanların istintaq mühakiməsidir, ikinci dövr isə Romanın fahişəsinin icraedici mühakiməsidir. Bu iki dövr dönə-dönə təsvir edilir, çünki on bakirə məsəli məhz bu iki dövrdə, Millerçi tarixdə olduğu kimi, hərfi mənada yerinə yetirilir. Məsələdəki gecikmə vaxtı Habaquq kitabının ikinci fəslindəki gecikmə vaxtıdır; buna görə də nəzərdən keçirdiyimiz bu iki dövr Habaquq kitabının ikinci fəslə ilə də təsvir olunmuşdur. On bakirə məsəli və Habaquq kitabının ikinci fəslə Millerçi tarixdə hərfi mənada yerinə yetirildi, və bu baş verdikdə, Yezekel kitabının on ikinci fəslinin iyirmi birinci ayəsindən iyirmi səkkizinci ayəsinədək olan hissə də yerinə yetirildi.

Yezekel kitabının on ikinci fəslinin son səkkiz ayəsi elə bir zamanı müəyyən edir ki, həmin vaxt “hər görüntünün nəticəsi” yerinə yetəcək; o zaman Allah artıq Öz görüntülərini “uzatmayacaq”. Tarixin bu qədər tez-tez təkrarlanan və Laodikeya Adventizmində dirilərin tədqiqi mühakiməsini, eləcə də Surun fahişəsinin icraedici mühakiməsini müəyyən edən iki dövrü, Müqəddəs Kitabdakı hər bir görüntünün öz kamil və son yerinə yetməsinə çatdığı peyğəmbərlik dövrüdür. Həmin dövrdə yüz qırx dörd min nəfər təsbit edilir və onlar ölməyən, Məsihin qayıdışına qədər yaşayan sinfi təmsil edirlər. Luka kitabının iyirmi birinci fəslində Məsih həmin nəslin gəlib çatdığını müəyyən edən bir “əlamət”i göstərir.

“Qaçmaq” üçün verilən “əlamət”də təmsil olunan və Məsihin viranəlik iyrəncliyi ilə əlaqədar olaraq irəli sürdüyü iki tarixdə iki dövr göstərilmişdir; onların başlanğıc və sonluqları vardır və həmin dövrlərin başlanğıcında bir “əlamət”, sonunda isə “əlamətlər” vardır. Məsihin, buludlar içində gələndəki yaşayacaq son nəsli təmsil etdiyini bildirdiyi “əlamət”, hazırda yer üzünün tarixinin son nəsində yaşadığımızın dəlilidir.

Luka kitabının iyirmi birinci fəslində İsa, eramızın 66-cı ilindən 70-ci ilinə qədər hərfi Yerusəlimin tapdalanması və məhv edilməsi ilə keçən üç il yarımliq dövrdən, 538-ci ildə başlayıb 1798-ci ildə başa çatan ruhani Yerusəlimin tapdalanmasının üç il yarımliq dövrünün sonunadək olan tarixi müəyyən edir.

Siz Yerusəlimin qoşunlarla əhatə olunduğunu görəndə bilin ki, onun viran qalması yaxındır. O zaman Yəhudeyada olanlar dağlara qaçsınlar; onun içində olanlar oradan çıxsınlar; kənd yerlərində olanlar isə onun içinə girməsinlər. Çünki bunlar qisas günləridir ki, yazılmış olanların hamısı yerinə yetsin. Lakin vay o günlərdə hamilə olanların və südümər uşaq əmizdirənlərin halına! Çünki ölkədə böyük fəlakət və bu xalqın üzərinə qəzəb olacaqdır. Onlar qılınc ağzından keçəcək və bütün millətlər arasına əsir aparılacaqlar; və başqa millətlərin vaxtları tamam olana qədər Yerusəlim millətlər tərəfindən tapdalanacaqdır. Luka 21:20–24.

Yerusəlimi tapdalayan başqa millətlərin “vaxtları” cəm halındadır; çünki bu, eramızın 70-ci ilində sona çatan hərfi Yerusəlimin tapdalanmasını və 1798-ci ildə sona çatan ruhani Yerusəlimin tapdalanmasını təmsil edir. Başqa millətlər həm bütpərəstliyi, həm də papalığı təmsil edir və “Nə vaxta qədər?” deyə soruşan Daniel kitabının səkkizinci fəslindəki sualda görüntünün mövzusu məhz həmin bu iki qüvvədir.

Sonra bir müqəddəs danışdığını eşitdim; və başqa bir müqəddəs danışan o müəyyən müqəddəsə dedi: “Gündəlik qurban, viranəlik gətirən təcavüz haqqında olan görüntü nə vaxta qədər davam edəcək ki, həm müqəddəs məkan, həm də ordu ayaq altına salınsın?” Daniel 8:13.

Luka kitabının iyirmi birinci fəslindəki “başqa millətlərin vaxtları” ifadəsi, eramızdan əvvəl 723-cü ildə başlayıb 1798-ci ildə başa çatan, Allahın şimal səltənəti üzərinə gətirdiyi iki min beş yüz iyirmi illik qisas dövrünə aiddir. 538-ci il, günah adamının müqəddəs yerdə durub özünün Allah olduğunu elan etdiyi vaxtı göstərir; beləliklə, həmin dövr on iki yüz altmış illik iki bərabər hissəyə bölünür. On iki yüz altmış illik ikinci dövr, Luka kitabının iyirmi birinci fəslinin iyirmi dördüncü ayəsində “başqa millətlərin vaxtları” tamamlandığı zaman başa çatdığı göstərilən eyni tarixdir. İsanın Öz şagirdlərinə göstərdiyi tarixi rəvayətdə iyirmi dördüncü ayə şagirdlərə verilən şəhadəti 1798-ci ildə “axır zaman”a gətirib çıxarır. Bundan sonra İsa Millerçi hərəkətlə əlaqəli “əlamətlər”i göstərməyə başlayır.

Və günəşdə, ayda və ulduzlarda əlamətlər olacaq; yer üzündə isə xalqlar iztirab içində, çaşqınlıqla qalacaqlar; dəniz və dalğalar guruldayacaq; insanların ürəkləri qorxudan və yer üzərinə gələn şeyləri gözləməkdən taqətdən düşəcək; çünki göylərin qüvvələri sarsılacaq. Və o zaman Bəşər Oğlunu qüdrət və böyük izzətlə bulud içində gələn görəcəklər. Bu şeylər baş verməyə başlayanda isə başlarınızı qaldırıb yuxarı baxın; çünki qurtuluşunuz yaxındır. Luka 21:25–28.

İsa bəyan edir ki, “əlamətlər olacaqdır” və O, bunları günəşdə, ayda və ulduzlarda əlamətlər, millətlərin iztirabı, göylərin qüvvələrinin sarsılması və bundan sonra Bəşər Oğlunun bulud içində gəlməsi kimi müəyyən edir. Bütün bu “əlamətlər” Millerçi tarixində yerinə yetdi.

“Peyğəmbərlik yalnız Məsihin gəlişinin tərzini və məqsədini əvvəlcədən xəbər vermir, həm də onun yaxın olduğunu insanların nə vaxt bilməli olduqlarını göstərən əlamətləri təqdim edir. İsa dedi: «Günəşdə, ayda və ulduzlarda əlamətlər olacaq». Luka 21:25. «Günəş qaralacaq, ay öz işığını verməyəcək, göyün ulduzları töküləcək və göylərdə olan qüvvələr sarsılacaq. O zaman Bəşər Oğlunu böyük qüdrət və izzətlə buludlar içində gələn görəcəklər». Mark 13:24–26. Vəhyçi ikinci gəlişdən əvvəl baş verəcək əlamətlərdən birincisini belə təsvir edir: «Böyük bir zəlzələ oldu; günəş qıldan toxunmuş çul kimi qara oldu, ay isə qan kimi oldu». Vəhy 6:12.”

“Bu əlamətlər on doqquzuncu əsrin başlanmasından əvvəl müşahidə olundu. Bu peyğəmbərliyin yerinə yetməsində 1755-ci ildə indiyədək qeydə alınmış ən dəhşətli zəlzələ baş verdi....”

“İyirmi beş il sonra peyğəmbərlikdə qeyd olunan növbəti əlamət — günəşin və ayın qaralması — göründü. Bunu daha da diqqətəlayiq edən, onun yerinə yetmə vaxtının qəti şəkildə göstərilmiş olması idi. Xilaskarın Zeytun dağında şagirdləri ilə söhbətində, kilsənin uzun sınaq dövrünü — papalığın 1260 illik təqibi dövrünü, hansı barədə O, məşəqqətin qısaldılacağını vəd etmişdi — təsvir etdikdən sonra, O, Öz gəlişindən əvvəl baş verəcək müəyyən hadisələri belə xatırlatdı və onlardan birincisinin nə vaxt görülməyini müəyyənləşdirdi: “O günlərdə, o məşəqqətdən sonra günəş qaralacaq və ay öz işığını verməyəcək.” Mark 13:24. Min iki yüz altmış gün, yaxud il, 1798-ci ildə başa çatdı. Ondan dördü bir əsr əvvəl təqib demək olar ki, tamamilə dayanmışdı. Məsihin sözlərinə görə, bu təqibdən sonra günəş qaralmalı idi. 1780-ci il mayın 19-da bu peyğəmbərlik yerinə yetdi....”

“Məsih Öz xalqına Öz gəlişinin əlamətlərini gözləməyi və gəlməkdə olan Padşahlarının nişanələrini gördükləri zaman sevinməyi buyurmuşdu. O demişdi: «Bu şeylər baş verməyə başlayanda, dikəlin və başlarınızı qaldırın; çünki xilasınız yaxınlaşır». O, davamçılarına yazın tumurcuqlayan ağaclarını göstərərək dedi: «Onlar indi pöhrələyəndə, siz bunu görür və öz-özünüzdən anlayırsınız ki, yay artıq yaxındır. Eləcə də siz, bu şeylərin baş verdiyini görəndə bilin ki, Allahın Padşahlığı yaxındır». Luka 21:28, 30, 31.” Böyük Mübahisə, 304, 306–308.

Üç Romanın üçqat tətbiqi göstərir ki, Yerusəlimin əvvəlcə büt-pərəst Roma, sonra isə papalıq Roma tərəfindən tapdalanmasında, müasir Roma tərəfindən müqəddəs məkanın və ordunun tapdalanması ya min iki yüz altmış gün (büt-pərəst Roma), ya da min iki yüz altmış peyğəmbərlik ili (papalıq Roma) müddəti ilə təmsil olunmuşdur. Müasir Romanın Allahın sadıq xalqını təqib etmə dövrünü müəyyən edən simvolik min iki yüz altmış gün (qırx iki ay), həmin dövrlərin hər biri üçün, o dövrün sadıqları üçün qaçış vaxtını müəyyən edən tək bir “əlamət” ilə müşayiət olunacaqdır. Bu üç dövrün hər biri dövrün başlanğıcındakı kimi tək bir “əlamət”lə deyil, bir neçə “əlamət”in təzahürü ilə başa çatır.

“Allah Öz qüdrətini Öz xalqının xilas edilməsi üçün məhz gecəyarısı zahir edir. Günəş görünür, bütün qüvvəti ilə parlayır. Əlamətlər və möcüzələr bir-birinin ardınca sürətlə baş

verir. Pislər bu mənzərəyə dəhşət və heyrət içində baxırlar, salehlər isə öz xilaslarının nişanələrini ciddi sevinc içində seyr edirlər. Təbiətdə hər şey sanki öz axarından çıxmış kimi görünür. Axınlar dayanır. Qaranlıq, ağır buludlar qalxır və bir-biri ilə toqquşur. Qəzəblənmiş göylərin ortasında təsvirəgəlməz izzətlə dolu bir aydınlıq sahəsi vardır; oradan çoxlu suların səsi kimi Allahın səsi gəlir və deyir: ‘Tamam oldu.’ Vəhy 16:17.” The Great Controversy, 636.

Romanın fahişəsi üzərində icraedici hökm dövrü, hələ də Babildə olan Allahın digər sürüsünün qaçmalı olduğunu müəyyən edən bayrağın qaldırılması ilə başlayır. Həmin dövr “ələmətlər və möcüzələr”lə başa çatır. Həmin dövr Vəhy kitabının on səkkizinci fəslindəki “ikinci səs”lə başlayır və Allahın səsi ilə başa çatır. Əlbəttə, Vəhy kitabının on səkkizinci fəslindəki birinci və ikinci səslər Məsihin səsidir. Birinci səs yaşayan Laodikeyalı Adventist kilsəsinin təhqiqat hökmünün başlanğıcını müəyyən edir, ikinci səs isə həmin dövrün sonunu müəyyən etməklə yanaşı, Romanın fahişəsi üzərində icraedici hökmün başlanğıcını da bildirir.

Bütün tarix Məsihin əhdi təsdiq etdiyi həftə tərəfindən idarə olunur və tezliklə gələcək bazar günü qanunu çarmıxla timsal olunan orta nişanə kimi timsallaşdırılmışdır. Hər iki tarixçə Alfa və Omeqanın möhürünü daşıyır, çünki hər iki tarixçədə başlanğıc və son Allahın səsi ilə təmsil olunur. Onlar həmçinin həqiqəti təmsil edirlər, çünki orta nişanə bazar günü qanununun üsyanıdır və ıvrit dilində “həqiqət” sözü ıvrit əlifbasının birinci, on üçüncü və son hərfləri ilə yaradılmışdır. Vəhy kitabının on səkkizinci fəslindəki ilk səs Məsihin səsidir, son səs Allahın səsidir və ortadakı səs də Allahın səsi olmaqla, həm də on üçüncü hərfin üsyanının yer heyvanının bir əjdaha kimi “danışması” ilə təmsil olunduğu yerdir; bu da Vəhy kitabının ON ÜÇÜNCÜ fəslində göstərilmişdir.

Tezliklə gələcək bazar günü qanunundakı bayraq, Allahın sadıqları üçün qaçmağın “ələmət”ini təmsil edir, lakin o, həm də qaldırılmış bayraqa sona çatan peyğəmbərlik dövrünün başlanğıcının da bir “ələmət”ə malik olmalı olduğunu göstərir. Həmin “ələmət” İsanın yer kürəsinin son nəslinin yetişdiyinə dəlil kimi göstərdiyi şeydir. Lukanın iyirmi birinci fəslində şagirdlər Məsihdən, məbədin dağıdılacağını bildirdiyi zaman bununla nəyi nəzərdə tutduğunu soruşurlar.

Onlar Ondan soruşub dedilər: “Müəllim, bəs bunlar nə vaxt olacaq? Və bunların baş vermək üzrə olduğu zaman hansı ələmət olacaq?” Luka 21:7.

Daha sonra İsa məbədin və şəhərin dağıdılacağı 70-ci ilə aparan tarixi müəyyən etməyə başlayır və iyirmi dördüncü ayəyə qədər davam edərək, orada büt-pərəstlərin “zamanları”nın nə vaxt tamamlanacağını bildirir.

Onlar qılincin ağzından keçəcək və bütün millətlər arasına əsir aparılacaqlar; və millətlərin vaxtları tamam olana qədər Yerusəlim başqa millətlər tərəfindən tapdalanacaqdır. Luka 21:24.

Bu ayənin hərfi Yerusəlimə aid olduğu fikri, futurizm adlanan katolik teoloji səfehliyinə əsaslanır; bu isə simvolik olanı hərfi şəkildə tətbiq edir və peyğəmbərliklərin yerinə yetməsinə müstəsna olaraq dünyanın sonuna aid edir. Bu ayənin düzgün tətbiqinə qarşı hücum, Əhdi-Cədidin oxunuşu boyunca Şeytanın əsas hücumlarından biri olmuşdur. Hərfi Yerusəlim, Məsihin dövründə peyğəmbərlikdəki Yerusəlimin simvolu olmaqdan çıxdı; həmin vaxt hərfi peyğəmbərlik ruhani tətbiqi dəyişdirdi. Bu vəhy həvari Pavel tərəfindən təsbit edilmiş əsas təlimlərdən biri idi.

Yerusəlimin tapdalanması 538-ci ildən 1798-ci ilə qədər olan, papalığın qaranlıq içində keçən min iki yüz altmış ilini müəyyən edir.

Lakin məbəddən kənarda olan həyəti kənarda qoy və onu ölçmə; çünki o, başqa millətlərə verilmişdir; onlar da müqəddəs şəhəri qırx iki ay ayaq altına salacaqlar. Vəhy 11:2.

Peyğəmbərlikdəki Yerusəlim çarmıxda seçilmiş şəhərin simvolu olmaqdan çıxdı.

Qədim Yerusəlimin torpağına ayaq basmağın yaxşı bir şey olacağını və Xilaskarın həyat və ölüm səhnələrini ziyarət etməklə imanlarının çox möhkəmlənəcəyini düşünən nə qədər insan var! Lakin qədim Yerusəlim göydən gələn saflaşdırıcı odla təmizlənməyincə heç vaxt müqəddəs bir yer olmayacaqdır.” Review and Herald, 9 iyun 1896.

İsa iyirmi dördüncü ayədə şagirdləri 1798-ci ildəki axırxaman dövrünə gətirdikdən sonra, birinci mələyin xəbərinin tarixə daxil olduğu Millerçi dövrünü təqdim etdi.

Günəşdə, ayda və ulduzlarda əlamətlər olacaq; yer üzündə isə xalqlar iztirab içində, çaşqınlıqla qalacaq; dəniz və dalğalar nəre çəkəcək; insanların ürəkləri qorxudan və yer üzünün başına gələnləri gözləməkdən taqətdən düşəcək; çünki göylərin qüvvələri sarsılacaq. Və o zaman Bəşər Oğlunun bulud içində qüdrət və böyük izzətlə gəldiyini görəcəklər. Bu şeylər baş verməyə başlayanda, dikəlin və başlarınızı qaldırın; çünki xilasınız yaxınlaşır. Luka 21:25–28.

Millerçi hərəkatının tarixini təqdim edən əlamətlər Allahın Kəlamının heç vaxt səhv etməyən qüdrətinə uyğun olaraq yerinə yetdi.

“Günəşdə, ayda və ulduzlarda olan əlamətlər yerinə yetmişdir.” Review and Herald, 22 noyabr 1906.

Növbəti məqalədə Luka iyirmi birinci fəslə davam edəcəyik.

“1848-ci il dekabrın 16-da Rəbb mənə göylərin qüdrətlərinin sarsılması barədə bir görüntü verdi. Mən gördüm ki, Rəbb Matta, Mark və Lukada qeyd olunmuş əlamətləri verərkən «göy» dedikdə həqiqətən göyü nəzərdə tuturdu, «yer» dedikdə isə yeri nəzərdə tuturdu. Göyün qüdrətləri günəş, ay və ulduzlardır. Onlar göylərdə hökmranlıq edirlər. Yerin qüdrətləri isə yer üzündə hökmranlıq edənlərdir. Göyün qüdrətləri Allahın səsi ilə sarsılacaq. O zaman günəş, ay və ulduzlar öz yerlərindən tərpədiləcək. Onlar yox olmayacaq, lakin Allahın səsi ilə sarsılacaqlar.

“Qaranlıq, ağır buludlar qalxıb bir-birinə çırpıldı. Atmosfer yarıldı və geri çəkildi; sonra Oriondakı açıq boşluqdan yuxarı baxa bildik, Allahın səsi də oradan gəldi. Müqəddəs Şəhər həmin açıq boşluqdan enəcək. Gördüm ki, yer üzünün qüvvələri indi sarsındılır və hadisələr ardıcılıqla baş verir. Müharibə, müharibə xəbərləri, qılınc, qıtlıq və vəba əvvəlcə yer üzünün qüvvələrini sarsıdır, sonra isə Allahın səsi günəşi, ayı və ulduzları, habelə bu yeri də sarsıdacaq. Gördüm ki, Avropadakı qüvvələrin sarsılması bəzilərinin öyrətdiyi kimi göy qüvvələrinin sarsılması deyil, qəzəblənmiş millətlərin sarsılmasıdır.” Early Writings, 41.